

אבי יקירי,

הכרתיך לראשונה בסוף שנות השבעים כאשר הגעת למעבדה וביקשת לעבוד איתנו ולבצע את עבודת הגמר לתואר שני. ראיתי לפני איש צעיר ביישן ונחבא אל הכלים – תכונה שאפיינה אותך לאורך כל חיך. חקרת את המנגנונים המופעלים בחיטוי סולרי והפתעת את כולנו בממצאיך. המאמרים שפורסמו בראשית שנות השמונים עדיין מצוטטים כיום. כזה היית כל חיך – מוכשר מאד, חכם, יסודי, ממציא ולמדן. גם בעבודת הדוקטור שלך פרצת דרכים אבל בלי לפוצץ הרים ברעש גדול, אלא בצניעות ובשקט. היתה לך עין בוחנת וסבלנות לבצע דברים בדרכך הייחודית. חבריך במעבדה ב גואלף שבקנדה זוכרים את יכולותיך ואת המיומנויות שהבאת מהארץ הקטנה ואת הדרך השקטה בה סייעת לעמיתך במעבדה. כפי שרק אתה יודע לעשות, למדת בשקט בשקט והשתלטת על כל השיטות המולקולריות החד ישות והחדרת אותן למעבדה. תרומתך למעמדה של הקבוצה שלנו בעולם לא תסולא בפז, מאמריך מצוטטים כאבני יסוד בחקר העשבים העמידים.

גם פה בארץ המשכת במחקר ובגילוי הנסתר, מבלי לחולל סערות. יחד עם שולי רעייתך האוהבת בניתם את ביתכם פה במושבה, וגידלתם בה ילדים לתפארת שבגרו והפכו לאנשים ישרי דרך, תורמים ומתנדבים. בדרכך היסודית - נטעת עצים וגידלת גינה ביתית נהדרת, גידלת פאפיה ומקדמיות ששמען יצא למרחוק. אהבתם את הארץ וכבשתם אותה ברגליכם בטיוליכם במרחביה.

לשולי והילדים, לא נותר לנו, חבריכם הרבים במושבה, בפקולטה ואלה הפזורים בכל הארץ והלכו איתכם כברת דרך, אלא לשלוח לכם את תנחומינו, הצער גדול מני ים והאבידה גדולה וכואבת ואין לה כפרה. מן השמים תנחמו. ואתה אבי, תנוח בשלום בעפר ארץ ישראל שאהבת ותהא נשמתך צרורה בצרור החיים.